

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1927

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμός φύλλου 288

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1926 συντακτικῆς ἀποφάσεως περὶ ἀγορᾶς τοῦ μεγάρου «Ἴλιου Μέλαθρου». Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ προσθήκης ἐν τέλει τοῦ γ' ἑδ. τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ νόμου 3179». Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποίησεως τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1926 Ν. Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ πόρων καὶ μετόχων τοῦ Ταμείου Συντάξεων ἡθοποίιῶν, μουσικῶν καὶ τεχνιτῶν Θεάτρου». Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ καθορισμοῦ τρόπου συμμετοχῆς συνεταιρισμῶν εἰς δημοσίους συναγγωνισμοὺς πρὸς ἐκτέλεσν ἔργων ἢ προιμήσεων εἰδῶν τοῦ Δημοσίου χλπ.». Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ παραβάσεως τῆς κατ' ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς μεταλλευτικῆς Νομοθεσίας εἰς Θράκην προθεσμίας κλπ.». Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1926 Νομ. Διατάγ-

ματος «περὶ κυρώσεως Συμβάσεως διὰ τὴν μελέτην καὶ ἐκτέλεσιν ἔργων ἐξυγιάνσεως τῶν λιμνῶν Μαυρόβου καὶ Δάντζας».	6
Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. 21-4-26 «περὶ τοῦ πληρωτέου λιμενικοῦ φόρου τοῦ ἐκ Καλαμῶν ἔξαχθέντος στάφιδοκάρπου χλπ.»	7
Περὶ τροποποίησεως συμβάσεως μελέτης καὶ κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ Πρεβέζης-Μαργαριτίου καὶ τὴν συμπλήρωσίν τῆς μελέτης καὶ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Κατζά-Λέλοβα-Νικολίτσι.	8
Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ προσθήκης τοῦ τιμήματος μονίμων ὁδοστρωμάτων εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Δημοσίων, Ἐργών τοῦ Υπουργείου Συγκοινωνίας»	9
Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. ἀπὸ 11-5-1926 «περὶ ἐνώσεως τοῦ λιμενικοῦ Ταμείου Γυθείου καὶ τοῦ Εἰδικοῦ τοιούτου ὑδρεύσεως τῆς πόλεως Γυθείου»	10
Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 31 Ιουλίου 1926 Ν. Δ. «περὶ αὐξήσεως τῆς εἰς τὸ Υπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν κεχορηγημένης παγίας προϊαταβολῆς»	11

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1926 συντακτικῆς ἀποφάσεως περὶ ἀγορᾶς τοῦ μεγάρου «Ἴλιου Μέλαθρου».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

«Ἐχοντες ὅπ' ὅψει τὴν ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ τῶν νομοθ. διαταγμάτων τῆς δικτατορικῆς περὶ ὁδούντα, μηδὲ τὰ ὑπὸ στοιχ. ΗΕ' ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς ἐπὶ τῆς παιδείας κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς προτάσει τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Κυροῦμεν τὴν ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1926 συντακτικὴν ἀπόφασιν «περὶ ἀγορᾶς ὑπὸ τοῦ κράτους διὰ τὸ μουσεῖον Ἀλεξανδρου Σούτσου καὶ τὴν Ἐθνικὴν Πινακοθήκην τοῦ ἐν Ἀθήναις μεγάρου «Ἴλιου μέλαθρου» καὶ ἐκπληρώσεως τοῦ διὰ τῆς διαθήκης Ἀλεξ. Σούτσου ἐπιδιωκομένου σκοποῦ» τροποποιουμένην οὕτω.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

«Ἐχοντες ὅπ' ὅψει τὸ ἀπὸ 4 Ιανουαρίου 1926 Διάγγελμα ἡμῶν πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, τὸν στρατὸν καὶ τὸν στόλον, ἀπεργασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

«Ἀρθρον 4.

Πρὸς πραγματοποίησιν, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας,

τοῦ σκοποῦ, ὃν ἡδεληγεσ καὶ διὰ τῆς ἀπὸ 9 Μαρτίου 1883 διαθήκης αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀπὸ 8 Ἀπριλίου 1894 καδικέλλου, ὁ Ἀλέξανδρος Σούτσος, δύναται τὸ Δημόσιον, ὃς μόνος κληρονόμος αὐτοῦ, δυνάμει τῆς διαθήκης ταύτης, νὰ ἐκποιήσῃ, εἴτε διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ, εἴτε διὰ ἐξωδίκου διαπραγματεύσεως, πᾶν εἰς τὴν κληρονομικὴν ταύτην περιουσίαν ἀνήκοντον καὶ διὰ τοῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως, ὃς καὶ παντὸς ἄλλου ποσοῦ, ὅπερ ἡθελεν ἀπαιτηθῆ, καταθητέου ὑπὸ αὐτοῦ, νὰ ἐξαγοράσῃ τὸ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πάνεπιστημίου μέγαρον «Ἴλιου Μέλαθρου», τῆς ἰδιοκτησίας Σοφίας Σλήμαν, ὑπὸ τούς ἐξῆς δρους.

«Ἀρθρον 2.

Τὸ διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ἀνικήτου τίμημα, προταθὲν ὑπὸ τῆς διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἀνωνεμένης κληρονομικῆς περιουσίας, κατόπιν γνωμοδοτήσεως εἰδικῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἀπ' εὑθείας συμφωνίας αὐτῆς μετὰ τῆς ἰδιοκτησίας, δρίζεται εἰς δραχμάς εἰκοσιν ἑπτά ἑκατομμύρια.

«Ἀρθρον 3.

Τὸ τίμημα τοῦτο, ὅπερ θὰ καλυφθῇ ἐν ὅλῳ, ἢ ἐν μέρει, ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἀνωτέρω σῷμαν ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων τῆς κληρονομίας Ἀλέξανδρου Σούτσου, θὰ καταβάλῃ τὸ Δημόσιον εἰς τὴν ἰδιοκτήτριαν Σοφίαν Σλήμαν, ὃς ἐξῆ.

1) Δραχμαὶ ἑπτὰ ἑκατομμύρια καταβληθήσονται αὐτῇ ἔμμα τῇ ὑπογραφῇ τοῦ σχετικοῦ συμβολαιού τῆς πωλήσεως ἐκ δανείου πενταετοῦ προθεσμίας, ὅπερ θὰ συνομολογήσῃ τὸ Δημόσιον μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος,

Ἐπιτροπὴν καὶ συγχρόνου ἀναφορᾶς τοῦ ἐνδικαρεομένου Συνεταιρισμοῦ πρὸς τὸ ἐποπτεῖον αὐτὸν Ὑπουργεῖον, παραδίδομένης ἐπὶ ἀποδεῖξει εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον, ἐφ' ὃσον πρόκειται περὶ συνχρωισμοῦ ἐνεργουμένου ἐντὸς τῆς πρωτεύουσης. Μὲς τὴν ἀναφορὰν συνάπτεται καὶ γραμμάτιον παρακαταθήκης δροχυρῶν 75. Λινὴ χρησιμεύσῃ ὡς ἀμοιβὴ, διανεμομένου μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐκδικασούσης τὴν ἔνστασιν Ἐπιτροπῆς.

Τὴν ἔνστασιν ταῦτην ἐκδικάζει δριτικῶς ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διαβιβάσεως Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ προκηρύσσοντος τὴν δημοπρασίαν Ὑπουργείου, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου, εἰς δύναμην μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐκδικασούσης τὴν ἔνστασιν Ἐπιτροπῆς.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς δρίζονται κατ' ἔτος ἐπιμελείᾳ τοῦ Ἐποπτεύοντος τοὺς Συνεταιρισμοὺς Ὑπουργείου, τὰ μὲν δύο πρῶτα διὰ πράξεως τῶν δρυμοδίων Ὑπουργῶν, τὸ δὲ τελευταῖον παρὰ τὸν Πρεδρού τῶν ἐν Αθήναις Πρωτοδιδόν "Αμικ" τῷ διορισμῷ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς κοινοποιοῦνται τὰ ὄντα μεταξὺ τῶν διαιρισθέντων παρὰ τοῦ ἐποπτεύοντος Ὑπουργείου πρὸς τὰ λοιπὰ Ὑπουργεῖα.

"Ἀρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρὸν Ἐπιτροπὴ ἐκδικάζει πᾶσαν καταγγελίαν ὅτι εἰς συνεταιρισμὸν ἀναλαβόντα ἥδη δυνάμει τῶν ὑπὲρ τῶν συνεταιρισμῶν εὐεργετικῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 89 τοῦ νόμου 602, τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασίας τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων συμμετέχουσι πρόσωπα ἐπαγγελματικῆς εἰδικότητος ἀσχέτου πρόστην ἀναληφθεῖσαν. Ἡ καταγγελία ὑποβάλλεται ἀτελῶς ὑπὸ παντὸς ἐνδιαφερομένου εἰς τὸ ἐνδιαφερόμενον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας καὶ εἰς τὸ ἐποπτεῖον Ὑπουργείου, ἐκδικάζεται δὲ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς παραπομῆς εἰς τὴν Ἐπιτροπήν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ μετὰ κλήτεισιν τοῦτο καταγγέλλοντος καὶ τοῦ καταγγελούμενου προβαίνει εἰς τὴν ἐκδικασιν τῆς καταγγελίας, ἐπιδιώκουσα τὴν ἔξενθεσιν τῆς ἀληθείας διὰ παντὸς προσφόρου κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀποδεικτοῦ μέσου, δυναμένην νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τοῦ δικαστικοῦ αὐτῆς μέλους ἐνόρθως προκαρίσεις καὶ νὰ ἐπιβάλῃ δρους εἰς καλούμενους μάρτυρας, ὑπέγοντος ὑποχρέωσιν μαρτυρίας κατὰ τὰς διατάξεις Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἄν ἡ καταγγελία εὑρεθῇ βάσιμος ἡ ἐπιτροπὴ κηρύσσει τὴν διάλυσιν τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἡτις λογίζεται συντετελεσμένη ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ περιουσία τοῦ οὕτω διαλυομένου Συνεταιρισμοῦ περιέρχεται ὡς σύνολον δικαιωμάτων καὶ ὑπορχέωσεων κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς ἕτερον Συνεταιρισμόν, σκοποῦ διμοίου πρὸς τὸν ἀναγραφόμενον ἐν τῷ καταστατικῷ του διαλυθέντος καὶ πληροῦντα τοὺς δρους τοῦ ἀρθρου 1 παρ. Α' χωρίον β' ἐφ' ὃσον οὖτος ἀναλαμβάνει καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας, ἀλλως περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον. Ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον τοῦτο τιμωρία τῶν συνεταιρίων εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς εὐθύνης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἐν τῷ κατὰ τὸ ἀρθρον 1 παραγ. Α' ἁδέρ. 2 καταλόγῳ γενομένην ψευδῆ ὑπεύθυνον δήλωσιν τῆς ἐπαγγελματικῆς εἰδικότητος τῶν μελῶν τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν διατάσσει ἐνατέον συνεταιρίου συμμετέχοντος εἰς πλείονας τοῦ ἐνὸς συνεταιρισμούς τοῦ αὐτοῦ κυρίου σκοποῦ, εἰς δημοπρασίαν ὃς ἰδιώτης ἐκ παραλήλου πρὸς τὸν Συνεταιρισμόν: 1) ἀπογραφήν καὶ 2) κατάσχεσιν ὑπὲρ τοῦ Συνεταιρισμοῦ πάσης συνεισφορᾶς καὶ ἀπολαχῆς ἀπὸ τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν ἐκδικάζει τὴν καταγγελίαν ὅτι κατὰ τὸ ἀρθρον 1 παραγ. Α' ἐδαφ. 3 δήλωσις εἶναι ψευδής. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπιβάλλονται αἵμπε τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ παρόντος ἀρθρου καταγινωσκόμεναι ποιναί, ἀν συγκατατίθεται καὶ τὸ προκηρύξαν τὸν διαγωνισμὸν Ὑπουργεῖον, ἀλλως διατάσσεται 1) διαγραφὴ τῶν με-

λῶντοῦ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτεικοῦ Συμβουλίου καὶ 2) κατὰ πτωσις τῶν μερίδων καὶ πάσης ἀπὸ τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀπολαχῆς, ὑπὲρ τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Πάστα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα καταργεῖται.

Τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα, οὗτονος ἡ ἴσχυς ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Εθνικὴν Συγκέντυσιν.

Ἐν "Τίμονι" τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1925.

Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

I. Κούνδουρος, Α. Παναγιωτόπουλος, Ι. Τσιριώδης, Γ. Κοφινᾶς, Γ. Μπούμπουλης, Α. Τσεουλάρης, Γ. Σταμούλης, Θ. Μανούηλίδης, Λ. Χατζηκυρίακος, Κ. Νίδερ.

Τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, οὗτονος ἡ ἴσχυς ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ διορθολόγησεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἀματη ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἀναθέτομεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Εθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργόν.

Ἐν "Τίμονι" τῇ 13 Νοεμβρίου 1927.

Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Αλ. Θ. Ζαΐμης

Τὰ Μέλη

A. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τσευροβασίλης, Θ. Νικολαΐδης, Γ. Καφαντάρης, N. Βελέντζας, I. Μεταξᾶς, A. Παπαναστασίου, M. Κίρκος, A. Μαζαράκης, A. Μπακάλμπασης.

(5)

Περὶ πωρώσεως τοῦ N. 4. «περὶ παραβάσεως τῆς κατ' ἀρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1925 N. 4. περὶ ἐπεκτάσεως τῆς μεταλλευτικῆς νομοθεσίας εἰς Θράκην προθεσμίας ολπ.»

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐγοντες ὅπει τὴν ἀπὸ 27 Αὔγουστου 1927 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ παραβάσεως τῆς κατ' ἀρθρ. 2 τοῦ 7 Δεκεμβρίου 1925 N. 4. περὶ ἐπεκτάσεως τῆς μεταλλευτικῆς νομοθεσίας εἰς Θράκην προθεσμίας ολπ.»

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 29 Ιουλίου 1926 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ παρατάσεως τῆς κατ' ἀρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς μεταλλευτικῆς Νομοθεσίας εἰς Θράκην προθεσμίας ολπ. δημοσιεύθεν εἰς τὸ ὅπει τῆς Εθν. Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 29 Ιουλίου 1926 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ παρατάσεως τῆς κατ' ἀρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Δ]τος «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς μεταλλευτικῆς νομοθεσίας εἰς Θράκην ολπ. δημοσιεύθεν εἰς τὸ ὅπει τῆς Εθν. Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

«Ἀρθρον 1.

Ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 7 Δ]βρίου 1925 N. Δ]τος «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς μεταλλευτικῆς νομοθεσίας εἰς Θράκην ολπ.» ἀνακτρεπτικὴ προθεσμία πρὸς ολόβολην ἀνανεω-

τικών αιτήσεων δικαιωμάτων ἐπὶ μεταλλείων ἐν Θράκη παρατείνεται ἐπὶ τρίμηνον, ἡτοι μέχρι τῆς 26 Σεπτεμβρίου (συμπεριλαμβανομένης) 1926. Λί έφεξης ὑποβληθησάμεναι ἀνανεωτικαὶ αἰτήσεις δέον ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ γραμματίου δημοσίου Ταμείου εἰς πράξεως δραχμῶν χιλίων.

Οἱ ἀπὸ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς μεταλλευτικῆς νομοθεσίας εἰς Θράκην ὑποβάλλοντες αἰτήσεις ἀδείξας μεταλλευτικῶν ἔρευνῶν ἐν Θράκῃ ἀνευ ὑποβολῆς ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας τῶν σχετικῶν σχεδιαγραμμάτων, διατηροῦσι τὰ ἐκ τῶν αἰτήσεων τούτων δικαιώματά των, ἐφόσον ὑποβάλλει τὰ σχεδιαγράμματα τῶν ὑπὸ αὐτῶν αἰτηθέντων χώρων, ἐντὸς προθεσμίας διμήνου ἀρχομένης ἀπὸ τῆς Ἰσχύος τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος, ἄλλως αἱ αἰτήσεις αὐτῶν θεωροῦνται μὴ γενέρμεναι.

"Αρθρον 2.

Ἡ ἔννοια τῆς ὑπὸ ἀριθ. 36572 τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1924 δικαιρούζεως δημοπρασίας τοῦ ἐπὶ τῆς Εὐθ. Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ «περὶ ἔκμισθώσεως καὶ ἐποιήσεως μεταγγυημένων μεταλλείων Θάσου, ἐκδοθείσης δυνάμει τῶν περὶ δημοσίων μεταλλείων διατάξεων καὶ τοῦ νόμου 2023 «περὶ ἔκμισθαρίσεως ἔχθρικῶν περιουσιῶν καὶ συμβόφισμοῦ ἔχθρικῶν χρεῶν», εἶναι διτὶ μεταξὺ τῶν δρων τῆς δικαιρούζεως ταύτης περιλαμβάνεται καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ μισθωτοῦ πρὸς ἀτελῆ εἰσαγωγὴν ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ μηχανημάτων ἔργαλείων καὶ πάσης φύσεως ὄλικοῦ (λ. χ. ὄλικοῦ σιδηροδρόμων, οἰκοδομικοῦ ὄλικοῦ, ἐρημικῶν ὄλικων, ἐλαίων, ἀστυλίγης κλπ.) ἀναγκαιούντων διὰ ἐκμετάλλευσιν τῶν δημοσίων μεταλλείων Θάσου.

"Αρθρον 3.

Πᾶσα ἔφεσις ἡ ἔνστασις ὑποβαλλομένη κατὰ τὸ ἥρθον 3 τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τροποποίησεως δικτύων τινῶν μεταλλευτικῶν νόμων», δέον ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου νὰ συνοδεύηται ὑπὸ γραμματίου παρακαταθήκης ἐπὶ δραχ. τρισχιλίων (3.000) τοῦ ἐν Ἀθήναις Ταμείου Παρακαταθήκων καὶ Δανείων.

Τὸ ποσὸν τοῦτον διανέμεται εἰς τὰ μέλη, Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας καὶ γραμματέα τοῦ κατὰ τὸ ἔνω ἥρθον 3 τοῦ ρηθέντος Ν. Διατάγματος Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τοῦ ἐκδικάζοντος τὰς ἔνω ἔφεσεις ἡ ἔνστασις, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως καὶ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ.

Πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην δέον νὰ συμμορφωθῶσι καὶ οἱ ὑποβαλλόντες ἡδη σχετικὰς ἔφεσεις ἡ ἔνστασις αἴτινες ἀλλως καθίστανται ἀπαράδεκτοι πρὸς συζήτησιν.

Εἰς ἔκαστον τῶν συμμετεγγύητων πρὸς κατάρτισιν, οὐκ κατὰ νόμον 186 Διοικ. Δικαστηρίου παρέχεται ἀμοιβὴ δια κοσίων δραχμῶν κατὰ συνεδρίασιν. Ἐφεξῆς πᾶσα αἴτησις ἐφ' ἡς κατὰ τὰς ἐν Ἰσχύι διατάξεις γνωμοδοτεῖ ἡ ἀποφαίνεται τὸ κατὰ Νόμον 714 Εἰδικὸν Συμβούλιον τῶν Μεταλλείων, δέον νὰ συνοδεύηται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ὑπὸ γραμματίου Παρακαταθήκης τοῦ ἐν Ἀθήναις Ταμείου Παρακαταθήκων καὶ Δανείων ἐπὶ δραχμῶν πεντακισίων, αἴτινες διανέμονται κατόπιν ἐντολῆς τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ εἰς τὰ μέλη, καὶ γραμματέα τοῦ Συμβούλιου, οἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς τὴν συνεδρίαν, καθ' ἣν ἐλήφθη ὁριστικὴ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως.

"Αρθρον 4.

Ἡ ἔννοια τοῦ τελευταίου ἀδαφίου τοῦ ἥρθον 3 τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διτος) «περὶ τροποποίησεως δικτύων

τινῶν μεταλλευτικῶν νόμων» εἶναι διτὶ δεκταὶ καὶ ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ρηθὲν ἥρθον 3 Διοικητικοῦ Δικαστηρίου ἔφεσεις ἡ ἔνστασις ἐκ μέρους παντὸς διεκδικοῦντος προτεραιότητας κατὰ τὸ στάδιον τῆς ὁριστικῆς παραχωρήσεως καὶ ἐὰν ἀκόμη αἱ ἔφεσεις ἡ ἔνστασις αὐταὶ στρέφονται κατὰ διοικητικῆς ἀποφάσεως τοῦ σταδίου ἀδείας ἔρευνῶν καταστάσης τελεσιδίκου ὑπὸ τὸ κράτος τῆς προγενεστέρας τοῦ ἔρμηνουμένου ἀδαφίου νομοθεσίας.

Απαράδεκτοι εἰναι αἱ ἔφεσεις ἡ ἔνστασις αἱ στρέφομεναι κατὰ προγενεστέρας ἀποφάσεως ἐκδοθείσης κατὰ τὸ στάδιον ἀδείας ἔρευνῶν ὑπὸ τοῦ Διοικ. Δικαστηρίου, δυνάμει τῆς παραχωρήμένης αὐτῷ ἀρμοδιότητος ὑπὸ τοῦ ἥρθον 3 τοῦ εἰρημένου Ν. Διτος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925.

"Αρθρον 5.

Καταργεῖται τὸ ἥρθον 11 τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Διτος «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς μεταλλευτικῆς νομοθεσίας εἰς Θράκην κλπ.».

Τὸ Διγμα τοῦτο ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως του, ἡ δὲ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τούτου ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργόν.

Ἐν Σπέτσαις τῇ 29 Ιουλίου 1926.

Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Αθ. Εὐταξίας

Τὰ Μέλη

Α. Ρεόφος, Ι. Λεωνίδας, Χ. Τσερούλης, Γ. Χαριτάκης, Περ.

Αργυρόπουλος, Εμμ. Λαδόπουλος, Γ. Πώπ, Π. Αραβητίνος, Α. Δαμιανός.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Εθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργόν, ὑποβληθείσην εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν, ἀμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1927.

Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Αλ. Ζαΐμης

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολαύδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξάς, Α. Παπαναστατίου, Μ. Κίρκος, Α. Μαζαράκης, Π. Μερλόπουλος.